

ת"פ 22358/01/11 - מדינת ישראל נגד מאיר אביטן

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 11-01-22358 מדינת ישראל נ' אביטן(אסיר)
בפני כב' השופטת שירלי דקל נוח
המאשימה
נגד
הנאשם
מאיר אביטן (אסיר)
05 ינואר 2014

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד שמואלי

הנאשם על ידי שב"ס

ב"כ הנאשם עו"ד אסנפי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה והכרעת דין

אני מתירה לנאשם לחזור בו מהכפירה ולאור הודאתו בעובדות כתב האישום, מרשיעה אותו בעבירה המיוחסת לו - עבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

ניתנה והודעה היום ד' שבט תשע"ד, 05/01/2014 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נוח, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

עמוד 1

הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו, ובמסגרת הסדר בין הצדדים, בעבירת איומים.

על פי עובדות כתב האישום בהן הנאשם הודה, בתאריך 15.5.09 בשיחה טלפונית בין הנאשם, לבין המתלונן, משכיר יחידת הדיור ממנו שכר הנאשם, איים הנאשם על המתלונן בפגיעה שלא כדין בו.

שלושה חודשים עובר למועד זה, הגיע הנאשם לדירת המתלונן טען שחסרים לו חפצים ואיים על המתלונן בפגיעה שלא כדין.

על פי ההסדר בין הצדדים, הם עתרו במשותף להטלת מאסר על תנאי על הנאשם בגין כל עבירת אלימות. המאשימה עתרה בנוסף להטלת קנס כספי ואילו ההגנה עתרה להסתפק במאסר על תנאי והתחייבות.

ב"כ המאשימה, ציין, כי בין שיקולי המאשימה להסדר היתה מחד, העובדה שהנאשם הודה עוד טרם קביעת התיק להוכחות וחסך זמן שיפוטי יקר, העובדה שהמאשימה התקשתה לאתר את המתלונן, ומאידך שהמדובר בשני אירועי איומים ועברו הפלילי המכביד של הנאשם גם בעבירות אלימות.

ב"כ המאשימה טען, כי בנסיבות אלו מן הראוי להטיל על הנאשם קנס כספי מטעמי גמול והרתעה.

ב"כ הנאשם טען, כי הרקע לאירועים נשוא כתב האישום היתה העובדה שהנאשם השאיר את כל רכושו ביחידת הדיור בעת שנאסר, וכשהשתחרר, מצא כי חלק ניכר מחפציו אבד, והוא מצטער היום על התנהגותו. ב"כ הנאשם טען, כי הנאשם מרצה עתה עונש מאסר ואין לו הכנסות, וכן כתוצאה מאבדן חפציו נגרם לו נזק כספי ניכר.

לאחר ששקלתי את כל הנסיבות הצריכות לעניין ואת טיעוני הצדדים, נסיבות כתב האישום, עברו הפלילי של הנאשם, חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה של ארבע וחצי שנים, הודאתו של הנאשם והחיסכון בזמן שיפוטי יקר, ואת האינטרס הציבורי, ההסדר הינו סביר ועולה בקנה אחד עם מתחם הענישה ההולם והראוי.

באשר להטלת קנס, החלטתי לקבל את עתירת ההגנה ולא להטיל על הנאשם קנס כספי לנוכח השיקולים לקולא. אני סבורה, כי מאסר על תנאי אמור להיות בו הרתעה לנאשם מלחזור ולבצע עבירות ממין אלו.

לפיכך, מוצאת אני לנכון לכבד את הסדר הטיעון וגוזרת על הנאשם את העונשים כלדקמן:

מאסר על תנאי למשך 4 חודשים, והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת אלימות.

התחייבות בסך של 2000 ש"ח להימנע במשך שנתיים מהיום לעבור כל עבירת אלימות. לא יחתום הנאשם על התחייבות

תוך שבעה ימים, ייאסר למשך 10 ימים.

ב"כ הנאשם מתבקש לדאוג לכך שהנאשם יחתום על התחייבות.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז - לוד תוך 45 ימים מהיום.

ניתן והודע היום ד' שבט תשע"ד, 05/01/2014 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נה, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

המזכירות תחזיר את הכספים שהופקדו במסגרת צו ההבאה בתיק זה למפקיד.

ככל שהכספים הופקדו על ידי הנאשם הם יוחזרו לנאשם באמצעות השב"ס.

ניתנה והודעה היום ד' שבט תשע"ד, 05/01/2014 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נה, שופטת